
راجع به وظایف پرولتاریا در انقلاب حاضر^۱

تزه‌های آوریل ۱۹۱۷

۱) در روش ما نسبت به جنگ که از طریق روسیه در شرایط حکومت جدید لوف و شرکاء نیز به علت ماهیت سرمایه داری این حکومت، مسلماً همان جنگ امپریالیستی و غارتگرانه باقی مانده است. کوچک ترین گذشتی نسبت به «دفاع طلبی انقلابی» جایز نیست.

---

^۱ - مقاله ی «راجع به وظایف پرولتاریا در انقلاب حاضر» که ۷ آوریل سال ۱۹۱۷، در شماره ی ۲۶ روزنامه ی «پراودا» به امضاء ن. لنین منتشر گردید حاوی تزه‌های مشهور آوریل لنین بود که به توسط خود او در ۴ (۱۷) آوریل سال ۱۹۱۷ در دو جلسه (یک بار در جلسه بلشویک ها و بار دیگر در جلسه ی مشترک بلشویک ها و منشویک ها یعنی در جلسه ی برگزیدگان مجلس مشورتی کشوری شوراهای نمایندگان کارگران و سربازان روسیه) در قصر تاوری قرانت گردید. مقاله ی مزبور هم چنین در روزنامه های بلشویکی «سوسیال دموکرات» (مسکو)، «پرولتاری» (خارکف)، «کراسنویارسکی رابوچی» (کراسنویارسک)، «وپریود» (اوا)، «باکینسکی رابوچی» (باکو)، «کافکازسکی رابوچی» (تفلیس) و در سایر روزنامه ها انتشار یافت.

برای اطلاع از اهمیت تزه‌های آوریل رجوع شود به ترجمه ی فارسی کتاب «دوره ی مختصر تاریخ حزب کمونیست (بلشویک) اتحاد شوروی، چاپ مسکو، ص-۳۰۰-۳۰۴. (ص-۴۵۳).

پ‌رولتاریای آگاه فقط به شرطی می‌تواند با یک جنگ انقلابی که واقعاً دفاع طلبی انقلابی را توجیه کند، ابراز موافقت نماید که: الف) قدرت بدست پ‌رولتاریا و قش‌رهای تهی دست دهقانانی که به وی گ‌رویده اند بیفتد؛ ب) از هرگونه الحاق طلبی، نه لفظ بلکه عملاً امتناع گردد؛ ج) با جمیع مصالح و منافع سرمایه عملاً قطع ارتباط کامل شود.

نظر به پاک نیتی مسلم قش‌رهای توده ای وسیع هواداران دفاع طلبی انقلابی که جنگ را فقط بر حسب ضرورت تصدیق دارند نه برای کشور گشانی و نظر به این که بورژوازی آن‌ها را می‌فریبد باید با تفصیل تمام و با اصرار و شکیبانی اشتباه‌شان را به آنان توضیح داد، توضیح داد که سرمایه با جنگ امپ‌ریالیستی ارتباط ناگسستی دارد، ثابت نمود که پایان دادن به جنگ از طریق یک صلح حقیقتاً دموکراتیک و غیرتحمیلی، بدون بر انداختن سرمایه ممکن نیست. دادن ترتیبات لازم برای تبلیغ کاملاً وسیع این نظریه در ارتش مشغول جنگ.

ایجاد اخوت بین سربازان ارتش‌های متخاصم.

۲) خود ویژگی لحظه‌ی فعلی در روسیه عبارت است از انتقال انقلاب از نخستین مرحله‌ی خود که در آن قدرت حاکمه به علت کافی نبودن آگاهی و تشکل پ‌رولتاریا، به دست بورژوازی افتاده است، به دومین مرحله که در آن باید قدرت حاکمه به دست پ‌رولتاریا و قش‌رهای تهی دست دهقانان بیفتد.

صفت مشخصه‌ی این انتقال از یک طرف وجود حد اعلای قانونیت است (روسیه اکنون آزادترین کشورهای محارب جهان است) و از طرف دیگر فقدان اعمال فشار نسبت به توده‌ها و بالاخره روش اعتمادآمیز غیرآگاهانه‌ی این توده‌ها نسبت به دولت سرمایه‌داران که بدترین دشمن صلح و سوسیالیسم می‌باشند.

این خود ویژگی از ما خواستار قابلیت دم‌سازی با شرایط مخصوص کار حزبی در بین توده‌های پ‌رولتاریاست که دارای وسعت بی‌سابقه‌ای هستند و تازه برای شرکت در زندگی سیاسی دیده گشوده اند.

---

۳) از حکومت موقت به هیچ وجه پشتیبانی نگردد و کذب کامل کلیه ی مواعید آن ویژه در مورد امتناع از الحاق طلبی توضیح داده شود. به جای «مطالبه» این که این حکومت که حکومت سرمایه داران است از امپریالیست بودن خود دست بکشد یعنی به جای این عمل ناپذیرفتنی که موجب اشاعه تصورات خام می شود، ماهیت این حکومت افشاء گردد.

۴) به این واقعیت اعتراف شود که حزب ما در اکثر شوراهای نمایندگان کارگران در برابر بلوک کلیه عناصر اپورتونیست خرده بورژوا از سوسیالیست های توده ای و اس ارها گرفته تا کمیته ی تشکیلاتی^۲ (چخیدزه، تسره تلی و غیره) و استکلف و سایرین، که به نفوذ بورژوازی تن در داده و نفوذش را در بین پرولتاریا بسط می دهند، در اقلیت و آن هم فعلاً در اقلیت ضعیفی است.

به توده ها توضیح داده شود که شوراهای نمایندگان کارگران یگانه شکل ممکنه ی حکومت انقلابی است و بدین جهت مادام که این حکومت به نفوذ بورژوازی تن در می دهد وظیفه ی ما فقط می تواند این باشد که اشتباهات تاکتیک شوراها را با شکیبائی و به طور سیستماتیک و مصرانه به توده ها توضیح دهیم و این عمل را به خصوص با نیازمندی های عملی توده ها دم ساز نماییم.

مادامی که ما در اقلیت هستیم کارمان انتقاد و توضیح اشتباهات است و در عین حال لزوم انتقال تمام قدرت به دست شوراهای نمایندگان کارگران را تبلیغ می نماییم تا توده ها به کمک تجربه ی خود از قید اشتباهات خویش برهند.

---

^۲ - کمیته ی تشکیلاتی حزب کارگر سوسیال دموکرات روسیه یا مرکز رهبری منشویک ها، کمیته ی نام برده در سال ۱۹۱۲ در کنفرانس ماه اوت منشویک های انحلال طلب و کلیه ی گروه ها و جریانات حزبی، تأسیس گردیده بود و تا انتخاب کمیته ی مرکزی حزب منشویکی در ماه اوت سال ۱۹۱۷ فعالیت می کرد. (ص- ۴۵۳)

---

۵) جمهوری پارلمانی نه- زیرا رجعت از شوراهای نمایندگان کارگران به جمهوری پارلمانی گامی است به پس،- بلکه استقرار جمهوری شوراهای نمایندگان کارگران و بزرگان^۳ و دهقانان در سراسر کشور، از پانین تا بالا.

برانداختن سازمان پلیس، ارتش و منصب داری بوروکراتیک^۴ به کلیه ی مستخدمین دولتی که انتخابی و در هر موقع قابل عزل خواهند بود حقوقی پرداخت شود که از حقوق متوسط یک کارگر خوب بیشتر نباشد.

۶) در برنامه ی ارضی مرکز نقل به شوراهای نمایندگان بزرگان منتقل گردد.

ضبط کلیه ی زمین های ملاکین

ملی کردن کلیه ی زمین ها در کشور و اداره ی امور این زمین ها از طرف شوراهای محلی نمایندگان بزرگان و دهقانان. تشکیل شوراهائی از نمایندگان دهقانان تهیدست. تبدیل هر یک از املاک بزرگ (به مساحت قریب ۱۰۰ تا ۳۰۰ دسیاتین، با در نظر گرفتن شرایط محلی و غیره و طبق نظر سازمان های محلی) به مؤسسه بهره برداری نمونه واری تحت کنترل نمایندگان بزرگان و به حساب اجتماعی.

۷) در آمیختن فوری کلیه ی بانک های کشور به صورت یک بانک ملی واحد و بر قراری نظارت بر آن از طرف شوراهای نمایندگان کارگران.

۸) وظیفه ی مستقیم امروز ما «معمول داشتن» سوسیالیسم نیست بلکه فقط اقدام فوری به برقراری کنترل از طرف شوراهای نمایندگان کارگران بر تولید اجتماعی و توزیع محصولات است.

---

^۳ - چون در قسمتی از ایالات شمالی ایران لفظ بزرگر به معنای دهقان مزدور (معادل کلمه ی روسی «باتراک») به کار می رود لذا تصمیم گرفته شد در این ترجمه از این کلمه بدین مفهوم به کار برده شود. مترجم.

^۴ - یعنی تبدیل ارتش دانمی به تسلیح همگانی مردم.

